

Ny Bokin'i Joela sy ny Fiangonana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito any Laodikia - Laharana Fahaefatra

Jeff Pippenger
2025-12-07

Nomery Efatra

Ao amin'ny Isaia toko faha-valo amby roapolo, ireo “olona mpaniratsira izay manapaka” ao “Jerosalema” dia aseho ho ireo “mamoan'i Efraima”, ary ho “satroboninahitry ny fiavonavonana.” Ny “satroboninahitra” dia maneho fitarihana, ary ny “fiavonavonana” dia maneho toetra satanika.

Ny mamo dia ampitahaina amin'ily sisa (“residue”) izay tonga ho “satroboninahitry” ny voninahitr'Andriamanitra, satria mandritra ny orana farany dia manorina ny “fanjakan'ny voninahiny” ny Tompo, araka ny naseho mialoha tamin'ny nanorenany ny “fanjakan'ny fahasoavana” teo amin'ny hazo fijaliana. Ny fanjakan'ny fahasoavana teo amin'ny hazo fijaliana dia tandindon'ny fanjakan'ny voninahitra amin'ny lalàn'ny Alahady. Ny orana farany dia nanomboka tamin'ny 9/11, rehefa nanomboka ny fanisiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo ary ny fitsarana ny velona.

“Hitako fa ny zavatra rehetra dia mibanjina amim-pahazotoana lehibe sy maninjitra ny eritreriny amin'ily krizy mananontanona eo anoloany. Ny fahotan'ny Isiraely dia tsy maintsy entina hotsaraina mialoha. Ny fahotana rehetra dia tsy maintsy eken-keloka ao amin'ny fitoerana masina, dia handroso ny asa. Tsy maintsy atao ankehitriny izany. Ny sisa amin'ny andro fahoriana dia hiantso hoe: Andriamanitra ô, Andriamanitra ô, nahoana no nahafoinao Aho?”

“Ny orana fara dia ho tonga amin'izay madio—amin'izay rehetra dia handray izany izy tahaka ny tamin'ny taloha.”

“Rehefa mamoaka ny tanany ireo anjely efatra, dia hanorina ny fanjakany Kristy. Tsy misy handray ny ranonorana fara any aoriana afa-tsy izay manao izay rehetra azony atao. Hanampy antsika Kristy. Samy afaka ny handresy avokoa ny rehetra amin'ny fahasoavan'Andriamanitra, amin'ny alalan'ny ran'i Jesosy. Liana amin'ny asa ny lanitra rehetra. Liana ny anjely.”
Spalding and Magan, 3.

Ny rivotra efatra ao amin'ny Apokalypsy dia asehon'i Isaia koa ho toy ny rivotra mahery izay voatana nandritra ny andro nisian'ny rivotra avy any atsinanana, tahaka ireo rivotra efatry ny fifandirana ao amin'ny Apokalypsy izay tazonin'ireo anjely efatra tsy hivoaka. Ireo rivotra efatra dia faritan-dRahavavy White ho “soavaly tezitra mitady hiala” izay mitondra “fahafatesana sy fandringanana.” Ireo rivotra efatra dia avoaka tsikelikely, manomboka amin'ny 9/11, avy eo ampitomboina be amin'ny lalàn'ny Alahady, ary avy eo vahana tanteraka rehefa mifarana ny fotoam-pitsapana ho an'ny olombelona.

Navotsotra sy Nofehezina

Ny trompetra fahafito, izay ihany koa no loza fahatelo, izay manambara ny fahatanterahan'ny zava-miafin'Andriamanitra, dia notsofina ara-paminaniana tamin'ny 9/11, raha navotsotra ny Silamo, ary avy eo noferana ara-paminaniana tamin'ny alalan'i George W. Bush taorian'ny 9/11. Ny renin'ny Silamo, dia i Hagara, renin'i Ismaela, izay tandindon'ny fameperana sy ny famotsorana. Navotsotr'i Saraha izy mba hiteraka amin'i Abrahama noho ny nataon'i Saraha; avy eo, noho ny fialonana, dia noferan'i Saraha izy, ka nahatonga an'i Hagara handositra, mandra-pameperan'ny anjely an'i Hagara tsy handositra intsony ka nilazany azy hiverina. Taorian'ny nahaterahan'i Isaka, dia nitohy ny fifandirana teo amin'i Hagara sy i Saraha mandra-pandroahan'i Abrahama ilay mpanompovavy, ka nametra fameperana hafa indray taminy.

Ny anjely efatra amin'ny finoana silamo dia navotsotra tamin'ny fiandohan'ilay faminaniana telo amby sivifolo sy telonjato taona ary dimy ambin'ny folo andro ao amin'ny Apokalypsy toko faha-sivy andininy faha-dimy ambin'ny folo, ary avy eo dia noferana indray tamin'ny 11 Aogositra 1840.

Ary nitsoka ny anjely fahenina, ary reko ny feo iray avy tamin'ny tandroka efatra amin'ny alitara volamena izay eo anatrehan'Andriamanitra, nanao tamin'ilay anjely fahenina izay nanana ny trompetra hoe: Vahao ireo anjely efatra izay voafatotra ao amin'ny ony lehibe Eofrata. Ary novahana ireo anjely efatra, izay efa voaomana ho amin'ny ora iray sy andro iray sy volana iray ary taona iray, mba hamono ny ampahatelon'ny olona. Apokalypsy 9:13–15.

Rehefa navotsotra hanafika tamin'ny 11 Septambra ny finoana silamo, izay loza fahatelo, dia nanomboka ny ady maneran-tany nataony amin'ny fampihorohoroana i George W. Bush ary nametraka fameperana tamin'ny finoana silamo. Ny filazana voalohany an'i Ismaela, tandindon'ny finoana silamo, dia manambara fa ny taranak'i Ismaela dia hanohitra ny olona rehetra, ary ny olona rehetra kosa hanohitra azy ireo.

Ary hoy ny anjelin'i Jehovah taminy: Indro, manan'anaka ianao ka hiteraka zazalahy, ary ny anarany hataonao hoe Ismaela; fa Jehovah efa nandre ny fahorianao. Ary izy ho lehilahy dia; ny tanany hanohitra ny olona rehetra, ary ny tanan'ny olona rehetra hanohitra azy; ary honina eo anatrehan'ny rahalahiny rehetra izy. Genesisy 16:11, 12.

Ny finoana silamo no hery amin'ny faran'izao tontolo izao izay “ny tanan'ny olona rehetra” no hanohitra azy, ary ny finoana silamo kosa hanohitra ny olona rehetra, araka ny fahatanterahany tanteraka amin'izao andro izao. Ny asa manokana an'ny finoana silamo amin'ny maha-tandindon'ny faminaniana azy dia ny hampisy ady lehibe maneran-tany. Ity lohahevitra ity dia hamafisin'ny tantaran'i Elia sy Jaona Mpanao Batisa, ary aseho ho “ny fahatezeran'ny firenena” ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy.

“Ny fiandohan'izany fotoan-tsarotra izany, izay resahina eto, dia tsy manondro ny fotoana hanombohan'ny loza hovaliana, fa fotoana fohy mialoha indrindra ny handrotsahana azy, raha mbola ao amin'ny fitoerana masina Kristy. Amin'izany fotoana izany, raha eo am-pifaranana ny asam-pamonjena, dia hisy fahoriana hihatra amin'ny tany, ary ho tezitra ny firenena, nefa hotazonina tsy hihoatra ka tsy hahasakana ny asan'ny anjely fahatelo. Amin'izany fotoana

izany no hahatongavan'ny 'orana aoriana,' na famelombelomana avy eo anatrehan'ny Tompo, hanome hery ny feo mahery an'ilay anjely fahatelo, sy hanomana ny olona masina hahajoro amin'ny fotoana handrotsahana ny loza fito farany.” Early Writings, 85.

Amin'ireo “andro” izay ilana ny ranon'orana farany, Kristy no manangana ny fanjakan'ny voninahiny araka ny aseho ao amin'ny bokin'i Daniela.

Ary amin'ny andron'ireo mpanjaka ireo no hanorenan'Andriamanitry ny lanitra fanjakana iray izay tsy ho levona mandrakizay; ary ny fanjakana dia tsy havela ho an'olona hafa, fa hanorotoro sy handringana ireo fanjakana rehetra ireo izy, ary haharitra mandrakizay. Daniela 2:44.

Amin'ny “andro” hanorenan'i Kristy ny fanjakan'ny voninahiny, ireo izay “satroboninahitry” ny voninahiny, izay an'i Kristy, dia ampitahaina amin'ireo mpimamo mitondra ny “satroboninahitry” ny fireharehana. Ny “fahitana” ao amin'i Habakoka, izay tokony hosoratana sy hazavaina mazava eo ambonin'ny “takela-bato”, dia maneho amin'ny fomba mazava ny fijoroana ho vavolombelona ara-tantara momba ireo fahamarinana fototra iorenan'ny Advantisma. Ao amin'ny fijoroana ho vavolombelon'i Habakoka, ireo sokajy roa ao amin'i Joela, dia ny “fireharehana” na ny “voninahitra”, no aseho ho sokajy izay—hamarinina amin'ny finoana, na izay—hasandratra amin'ny fireharehana. Ny andininy fahaefatra ao amin'ny toko faharoa dia miresaka ireo sokajy roa ireo, ary mifanaraka amin'ilay fanoharana malaza momba ny Fariseo sy ny Poblíkana izany. Nody tany an-tranony efa nohamarinina ny Poblíkana, ary ny “fanahin'ny” Fariseo dia “tsy mahitsy”, satria “nasandratra” izany.

Indro, ny fanahiny izay misandratra dia tsy mahitsy ao aminy; fa ny marina ho velona amin'ny finoany. Habakoka 2:4.

Ao amin'ny andininy manaraka dia ambaran'i Habakoka ho mamono ilay sokajin'olona izay miavonavona ny fony, ka ampifandraisiny amin'ny “avonavona” ireo mamono resahin'i Isaia sy i Habakoka.

Eny tokoa, satria mandika lalàna amin'ny alalan'ny divay izy, dia lehilahy mpiavonavona izy ka tsy mitoetra ao an-tranony; manitatra ny faniriany tahaka ny Sheola izy, ary tahaka ny fahafatesana, ka tsy mety voky; fa manangona ny firenena rehetra ho eo aminy izy, ary mamory ny vahoaka rehetra ho azy. Habakoka 2:5.

Tsara hotsarovana fa ireo andininy ao amin'i Habakoka ireo dia tsy vitan'ny hoe tanteraka tao amin'ny tantaran'ny Millerita ihany, fa ny fahatanterahany koa dia lohahevitra noresahin'i Ellen White sy ireo mpisava lalana voalohan'ny Advantisma matetika. Ireo izay nohamarinina tamin'ilay finoana aseho ao amin'ny andininy fahaefatra ao amin'ny tantaran'ny Millerita dia ireo izay niaritra ny krizin'ny fahadisoam-panantenana voalohany, izay nanamarika ny fotoan'ny fiandrasana sy ny fahatongavan'ny hafatry ny anjely faharoa izay nanambara ny fahalavoan'i Babylona. Takatry ny Millerita tao anatin'izany tantaram-pitsapana izany fa ny vahoakan'ny fanekena teo aloha, izay Protestanta ara-tantara, dia efa tonga zanakavavin'i Babylona. Ireo Protestanta ireo dia Protestanta asehon'ny fiangonan'i Sardisy, izay maneho vahoakan'ny fanekena; fa nanana “anarana” izy ireo, tandindon'ny toetra sy ny fifandraisan'ny fanekena, nefa maty izy.

Ary soraty ho amin'ny anjelin'ny fiangonana any Sardisy hoe: Iza no lazain'izay manana ny Fanahy fito an'Andriamanitra sy ny kintana fito: Fantatro ny asanao, fa manana anarana ho velona ianao, nefa maty. Apokalypsy 3:1.

Tamin'ny fizotry ny fitsapana tamin'ny 1844 izay nanomboka tamin'ny 19 Aprily ary avy eo nifarana tamin'ny 22 Oktobra—ireo izay tsy nahazaka ny fizotry ny fitsapana dia nasandratry ny fireharehana; ary raha vakintsika fotsiny ny andininy manaraka ny andininy fahadimy, dia aseho ao ny toetra mampiavaka ny fireharehan'olombelona amin'ny alalan'ny fanoharana ny fieboeboan'ny fahefana papaly sy ny fanandratantena. Mifarana amin'ny andininy faha-roapolo izany, izay anambarana hoe: ao amin'ny tempoliny masina Jehovah; aoka hangina eo anatrehany ny tany rehetra.

Fa Jehovah dia ao amin'ny tempoliny masina; aoka hangina eo anatrehany ny tany rehetra. Habakoka 2:20.

Ny andininy faharoa ao amin'ny Habakoka toko faharoa dia manondro ny fahadisoam-panantenana voalohany tamin'ny 19 Aprily 1844, ary mifarana amin'ny andininy faha-roapolo ilay toko, izay manamarika mazava ny 22 Oktobra 1844, fony ny Tompo tonga tampoka tao amin'ny tempoliny.

Avy In-efatra tamin'ny 22 Oktobra 1844 (tsipika mifanindran-dalana)

“Ny fahatongavan'i Kristy amin'ny maha-Mpisoronabe antsika Azy ho ao amin'ny fitoerana masina indrindra, ho fanadiovana ny fitoerana masina, araka izay aseho ao amin'ny Daniela 8:14; ny fahatongavan'ny Zanak'olona ho eo amin'ny Fahagola anie, araka izay ambara ao amin'ny Daniela 7:13; ary ny fahatongavan'ny Tompo ho ao amin'ny tempoliny, izay nambaran'i Malakia mialoha, dia famaritana ny tranga iray ihany; ary izany koa no aschon'ny fahatongavan'ny mpampakatra ho amin'ny fampakaram-bady, izay nofaritan'i Kristy tao amin'ny fanoharana ny amin'ireo virijina folo, ao amin'ny Matio 25.” The Great Controversy, 426.

Andininy fahatelo sy fahefatra dia mamantatra ireo sokajy roa izay vokarina ao anatin'ilay fizotry ny fitsapana ao amin'ny andininy faharoa ka hatramin'ny andininy faha-roapolo, dia ilay fizotry ny fitsapana nanomboka ny 19 Aprily 1844 ka hatramin'ny 22 Oktobra 1844. Ny andininy fahefatra ka hatramin'ny fahasivy ambin'ny folo dia miresaka ny fahefan'ny papa, afa-tsy ny andininy faha-efatra ambin'ny folo, izay miresaka ny tantara manaraka ny fidinan'ilay anjely ao amin'ny Apokalypsy toko faha-valo ambin'ny folo tamin'ny 9/11.

Fa ho feno ny fahalalana ny voninahitr'i Jehovah ny tany, tahaka ny anaronan'ny rano ny ranomasina. Habakoka 2:14.

Tao amin'ny fizotry ny fizahan-toetra mifandraika amin'ny anjely faharoa ao amin'ny tantaran'ny Millerita dia nipoitra ny sokajin'olona roa mpivavaka, ary taorian'izany dia naseho mazava tamin'ny fotoan-tsarotra tamin'ny 22 Oktobra 1844. Ny toetran'ny ratsy fanahy ao amin'ilay andininy dia ny toetran'ny fahefana papaly; ary tamin'izany vanim-potoanan'ny fizahan-toetra izany, ireo Millerita mahatoky dia tonga nitory, araka ny hafatry ny anjely faharoa, fa ny

fiangonana Protestanta dia efa tonga zanakavavin'i Roma noho ny fandavany ny hafatra Millerita. Ny fifanandrinana izay niseho teo anelanelan'ny fiandohana tamin'ny 19 Aprily sy ny fiafarana tamin'ny 22 Oktobra no sehatra isehoan'ny toetra: na ho toy ny mpisotro amim-pireharehana ny divain'i Babylona tahaka an'i Belsazara, na ho toy ny olona iray izay, tahaka an'i Daniela teo anatrehan'i Belsazara, dia nohamarinina tamin'ny finoany. Ao amin'izany fifanandrinana izany no isehoan'ilay tantara lehibe izay manaitra izao tontolo izao ho amin'ireo zava-misy mandrakizay mifandray amin'ny hafatry ny anjely fahatelo. Ny sehatra iorenan'ny mamo mifanohitra amin'ny nohamarinina dia apetraka ao anatin'ny tontolon-kevitra ny adihevitra mikasika ny fomba anazavan'izao tontolo izao ireo raharaha, "Fa ho feno ny fahalalana ny voninahitry Jehovah ny tany, tahaka ny anaronan'ny rano ny ranomasina." Nanomboka tamin'ny 9/11 izany fanazavana izany.

Tamin'ny famaranana ny tantara aseho ao amin'ny Habakoka toko faharoa, dia tonga tampoka tao amin'ny tempoliny ny Tompo tamin'ny 22 Oktobra 1844. Nanao izany Izy ho fahatanterahan'ny faminaniana izay napetrany amin'ny maha-Palmoni Azy ao amin'ny andininy faha-efatra ambin'ny folo ao amin'ny Daniela valo.

Palmoni

Tamin'ny andro fahafolon'ny volana fahafito amin'ny kalandrie ara-Baiboly, izay tamin'ny taona 1844 dia nifanojo tamin'ny andro faharoa amby roapolon'ny volana fahafolo, dia tanteraka ny Habakoka 2:20, ary ny isa an'ohatra hoe "220" dia hita ao amin'ny 'toko sy andininy' izay manondro fiovam-potoam-pitantanana eo amin'ny asan'i Kristy ao amin'ny fitoerana masina any an-danitra. Toetra ara-paminaniana iray mampiavaka ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo dia izao: izy ireo no manaraka ny Zanak'ondry na aiza na aiza alehany. Ny fanarahana an'i Kristy dia midika hoe manaraka Azy ao amin'ny Teniny.

Ao amin'ny Teniny, ny isa "220" dia maneho ara-panoharana ny fitambaran'ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olona, ary ny asa indrindra izay natombok'i Kristy tamin'izany daty izany dia ny asa fampiraisana ny maha-Andriamanitra Azy amin'ny maha-olona. Tamin'ny taona 1844, tamin'ny andro faharoa amby roapolo amin'ny volana fahafolo, na ara-panoharana hoe roa amby roapolo avo folo mitovy amin'ny "220" ($22 \times 10 = 220$), na azo lazaina koa hoe tamin'ilay daty izay mitovy ara-panoharana amin'ny "220" mihitsy, dia tanteraka ny Habakoka "2:20" raha nifindra avy tao amin'ny fitoerana masina ho ao amin'ny fitoerana masina indrindra Kristy mba hanomboka ny fitsarana famotopotorana.

I Palmoni, ilay Isa Mahagaga, dia mijoro ao anatin'ilay "fanontaniana sy valiny" izay andry fototra iorenan'ny Advantisma, ary ny ankamaroan'ny Advantista dia tsy mahafantatra tanteraka izany fahamarinana izany.

Ny Soratra Masina izay, mihoatra noho ny hafa rehetra, no sady fototra no andry afovoan'ny finoana Advantista dia ilay fanambarana hoe: "Hatrizay amin'ny roa arivo sy telon-jato andro; dia hodiova ny fitoerana masina." [Daniela 8:14.] Ilay Hery Mifanandrina Lehibe, 409.

Ny toko fahavalo amin'ny bokin'i Daniela, andininy faha-telo ambin'ny folo sy faha-efatra ambin'ny folo, dia maneho fanontaniana iray ao amin'ny andininy faha-telo ambin'ny folo izay arahina valiny ao amin'ny andininy faha-efatra ambin'ny folo. Ny teny hebreo hoe Palmoni dia adika hoe “ilay olo-masina anankiray” ao amin'ny andininy faha-telo ambin'ny folo, ary io anarana manokana an'i Kristy io dia midika hoe Ilay Mpanisa Mahagaga na Ilay Mpanisa ny Zava-miafina.

Rehefa lazain'i Ellen White fa ny andininy faha-efatra ambin'ny folo no andry afovoany sy fototry ny Advantisma, dia apetrany eo amin'ny fanontaniana sy valin'ireo andininy roa ireo ny fanamafisana avy amin'Andriamanitra, ka mitaky izany fa i Kristy, amin'ny maha-Mpanisa Mahagaga Azy, no tsy maintsy ho teboka fototra ianteherana indrindra. Imbetsaka i Rahavavy White no nanamafy ny maha-zava-dehibe ny fijerena an'i Kristy ho fahamarinana ivon'ny andalan-teny rehetra, ary ao amin'ny andininy faha-telo ambin'ny folo sy faha-efatra ambin'ny folo dia misy fisehoana mivantana an'i Kristy—“io olo-masina anankiray io,”—izay Palmoni.

Rehefa nolavin'ny Advantisma tamin'ny taona 1863 ny “impito” ao amin'ny Levitikosy toko faha-enina amby roapolo, dia nanakimpy ny masonry tamin'i Palmoni izy, fa ny rafitra ara-paminaniana ao amin'ilay fanontaniana sy valiny dia miorina eo amin'ny fifandraisan'ny “impito” an'i Mosesy sy ny “roa arivo sy telon-jato andro” an'i Daniela. Ny “impito” an'i Mosesy, na roa arivo sy diman-jato amby roapolo taona, sy ny “roa arivo sy telon-jato hariva sy maraina” an'i Daniela, na roa arivo sy telon-jato taona, dia fifandraisana ara-paminaniana izay voaorina amin'ny fotoana, izay asehon'ny isa; ary ilay Mpandrefy Mahagaga dia eo afovoan'ilay fanontaniana sy valiny mihitsy, izay andry foiben'ny Advantisma. Ireo izay mety efa namaky ny asa soratr'i Josephus dia angamba mahatsiaro ny fandresen-dahatra ara-lojika nataony, izay nampahafantarany zavatra roa manokana noforonin'Andriamanitra. Ny iray dia ny teny hebreo ary ny iray hafa dia ny fotoana azo refesina, izay mitaky matematika kosa.

Angininy faha-telo ambin'ny folo dia manontany hoe: “Mandra-pahoviana?” Tsy manontany hoe: “Rahoviana?” io andininy io, fa manontany hoe: “Mandra-pahoviana?” Raha ny fanontaniana dia mikasika faharetana (mandra-pahoviana?) na raha ny fanontaniana dia mikasika teboka iray amin'ny fotoana (rahoviana?) dia zava-dehibe indrindra amin'ny fahatakarana marina. Ny valin'ilay fanontaniana ao amin'ny andininy faha-efatra ambin'ny folo dia mety manondro teboka iray amin'ny fotoana, na fe-potoana iray, ary angamba izy roa tonta koa; kanefa na inona na inona valiny dia tsy maintsy apetraka ao anatin'ny tontolon-kevitra ny fanontaniana ao amin'ny andininy faha-telo ambin'ny folo izany. Mba hizarana tsara ny teny, na hoe mba hahatakatra tsara ny valin'ny andininy faha-efatra ambin'ny folo, dia ilaina ny fahatakarana marina ny tontolon-kevitra ny fanontaniana. “Rahoviana” ve sa “mandra-pahoviana?”

Ny mpimamo ao Efraïma dia mampianatra amin'ny fomba manjavozavo fa ny andininy faha-efatra ambin'ny folo dia manondro fotoana iray voafaritra, izay lazainy ho 22 Oktobra 1844; ary rehefa manao izany izy, dia mety tokoa ny manondro ilay andalan-teny vao notanisaintsika avy ao amin'ny The Great Controversy, nefa ny Tenin'Andriamanitra tsy miova na oviana na oviana ary tsy mba diso velively. Ny fanontaniana hoe: “mandra-pahoviana” dia manondro faharetana, fa tsy fotoana iray voafaritra. Ny 22 Oktobra 1844 no nanomboka ny vanim-potoanan'ny fitsarana

famotopotorana, ary ny fahamarinana mifandray amin'izany asa izany no maneho ny filazantsara mandrakizay, sady manan-danja lavitra noho ny daty nanombohany fotsiny ihany.

Mazava ny fitsipi-pitenenana hebreo, ary io heviny mitovy tanteraka io no nadika tao amin'ny King James Version. Tsy ny fitsipi-pitenenana ihany no mametraka mazava ny fanontaniana ao anatin'ny tontolon'ny faharetan'ny fotoana, fa ny fanontaniana hoe “mandra-pahoviana” koa dia tandindon'ny faminaniana ara-Baiboly. Azo aseho amin'ny alalan'ny vavolombelona maro fa ny fanontaniana hoe “mandra-pahoviana”, amin'ny maha-tandindona azy, dia maneho ny tantaran'ny 9/11 ka hatramin'ny lalàn'ny Alahady. Hodinihintsika aloha ny tandindon'ny hoe “mandra-pahoviana” alohan'ny hiverenantsika amin'i Palmoni sy Joela.

Hatraiza ny Hafiriana? Isaia Enina

Ao amin'ny Isaia toko faha-enina andininy faha-telo, ny anjely dia manambara fa ny tany dia feno ny voninahitr'Andriamanitra.

Ary nifampiantso izy ka nanao hoe: Masina, masina, masina, Jehovah Tompon'ny maro; henika ny voninahiny ny tany rehetra. Isaia 6:3.

I Sister White dia mampifandray ny fidinan'ilay anjely ao amin'ny Apokalypsy fahavalo ambin'ny folo amin'ireo anjely ao amin'ny andininy faha-telo.

“Raha [ireo anjely] mahita mialoha ny ho avy, amin'ny fotoana izay hahafeno ny tany rehetra ny voninahiny, dia mifamaly akon-kira avy amin'ny iray ho amin'ny iray ny hiram-pandresena fiderana amin'ny feo mirindra hoe: ‘Masina, masina, masina, Jehovah Tompon'ny maro.’”
Review and Herald, December 22, 1896.

Isaia dia eo amin'ny 9/11, ary manontany izy hoe: “Mandra-pahoviana” no tsy maintsy hanolorany ny hafatry ny 9/11 amin'ny vahoaka Laodikiana izay tsy maniry hahita na handre. Ambara aminy fa tsy maintsy maharitra izy mandra-pandravan'ny tanàna, ary ny fandravana ny tanàna, izay manomboka amin'ny lalàna Alahady rehefa arahina faharavana nasionaly ny fihemorana nasionaly amin'ny finoana.

Dia hoy aho hoe: Tompo ô, mandra-pahoviana? Ary hoy Izy namaly: Mandra-paharavan'ny tanàna ka tsy hisy mponina, sy ny trano ka tsy hisy olona, ary ny tany ho lao indrindra; ary Jehovah hampanalavitra ny olona, ka ho lehibe ny fandozana eo afovoan'ny tany. Kanefa mbola hisy ampahafolony ao aminy, ary hiverina izany, nefa ho levona; tahaka ny hazo teil sy tahaka ny ôka, izay mbola misy votoatiny ao anatin'ny, raha manintsana raviny izy; dia toy izany koa ny taranaka masina no ho votoatin'izany. Isaia 6:11–13.

Tamin'ny 9/11, raha nohazavain'ny voninahitr'Andriamanitra ny tany, dia nohosorana i Isaia hitondra ny hafatry ny ranonorana farany, ary manontany izy hoe: “Mandra-pahoviana” no tsy maintsy hanolorany ny hafatry ny 9/11 amin'ny olona izay matavy fo? Ny valiny dia hoe: “Mandra-”pahatongan'ny lalàna alahady, rehefa hisy “fahafoizana lehibe eo afovoan'ny tany.” Io “fahafoizana lehibe” io dia tanterahin'ny Advantisma Laodikia, izay asehon'i Isaia ao amin'ny toko faharoa amby roapolo ho Sebna.

Indro, ny Tompo hitondra anao ho babo amin-kery lehibe, ary tsy isalasalana fa hosaronany ianao. Eny, hahodiny mafy ianao ka hatsipiny tahaka ny baolina ho any amin'ny tany malalaka; any no hahafatesanao, ary any ny kalesin'ny voninahitrao no ho fahafaham-barakan'ny tranon'ny tomponao. Ary handroaka anao hiala amin'ny fitoeranao Aho, ary hotsongoiny hiala amin'ny toerana maha-ambony anao ianao. Isaia 22:17–19.

Ny Advantista Laodiseana dia hahafoy ny fahamarinana amin'ny lalàn'ny Alahady, ary eo izy no “ho lavon-javatra”, araka ny aseho ao amin'ny Daniela toko faha-iraika ambin'ny folo andininy faha-iraika amby efapolo.

Hiditra ao amin'ny tany be voninahitra koa izy, ary firenena maro no ho ringana; nefa ireto kosa no ho afa-mandositra amin'ny tanany, dia Edoma sy Moaba ary ny lohan'ny taranak'i Amona. Daniela 11:41.

Rehefa manontany hoe “mandra-pahoviana” i Isaia, dia ilazana izy mba hampita ny hafatra amin'ny Advantisma hatrany amin'ny lalàna alahady, amin'izay fotoana izay no “haroatsaka” ny “maro” ao amin'i Daniela toko fahiraika ambin'ny folo andininy faha-iraika amby efapolo, rehefa mahafoy ny Sabata sy Andriamanitra izy ireo. Amin'izany dia haloan'ny vavan'ny Tompo hivoaka izy, araka izay aseho ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy, izay ihaonan'ny bokin'ny Baiboly rehetra sy iafarany, ary izay isehoan'i Isaia roa amby roapolo, i Sebna, ho “atsipy mafy” “tahaka ny baolina any amin'ny tany malalaka”, satria “esorina” “lavitra” izy ireo.

Amin'izany vanim-potoana izany, ny sisa, aseho ho “ampahafolo” (izay ampahafolon-karena), dia “hiverina”; ary ao amin'ilay andalan-teny izy ireo dia oharina amin'ny hazo izay manana “votoatiny” mijanona rehefa mihintsana ny raviny. Ny “ravina” dia maneho fanambaràm-pinoana araka ny tandindona ara-paminaniana. Rehefa tonga eo amin'ny lalàna alahady ny Advantisma ka manaiky ny andro voalohany amin'ny herinandro ho solon'ny Sabatan'Andriamanitra, dia hariany ny ravin'ny “fanambaràm-pinoany”, ary tsy hitonona ho mitana ny Sabatan'Andriamanitra amin'ny andro fahafito intsony.

Ny fanozonana ny aviavy dia fanoharana naseho tamin'ny asa. Ilay hazo tsy mamoa, izay naneho ampahibemaso ny raviny feno fiangarana teo anatrehan'i Kristy mihitsy, dia tandindon'ny firenena Jiosy. Ny Mpamonjy dia naniry hampiharihary amin'ny mpianany ny antony sy ny fahamarinan'ny faharinganan'i Isiraely. Noho izany antony izany dia nomeny toetra ara-pitondran-tena ilay hazo, ka nataony mpanambara ny fahamarinana avy amin'Andriamanitra. Ny Jiosy dia niseho ho voatokana sy miavaka tamin'ny firenena rehetra, nilaza fa mahatoky amin'Andriamanitra. Efa notiaviny sy notsongoiny manokana izy ireo, ary nilaza ho manana fahamarinana mihoatra noho ny vahoaka rehetra. Kanefa dia simba noho ny fitiavana izao tontolo izao sy ny fitiavam-bola izy. Nirehareha tamin'ny fahalalany izy, nefa tsy nahalala ny fitakian'Andriamanitra, sady feno fihatsarambelatsihy. Tahaka ilay hazo tsy mamoa, dia naninjitra ny rantsany feno fiangarana ho any ambony izy, nahavokatra endrika, sady tsara jerena, nefa “ravina ihany no azony nateraka.” Ny fivavahana jiosy, miaraka amin'ny tempoliny kanto, ny alitarany masina, ny mpisorona mitondra satro-boninahitra, ary ny fombafombany manaitra, dia tena tsara tokoa raha ny endrika ivelany no jerena, kanefa tsy tao ny fanetren-tena sy ny fitiavana ary ny fanaovan-tsoa.

“Ny hazo rehetra tao amin’ny saha aviavy dia tsy nanam-bokatra; nefa ireo hazo tsy nisy raviny dia tsy nampisy fanantenana, ary tsy niteraka fahadisoam-panantenana. Ireo hazo ireo no nanehoana ny Jentilisa. Izy ireo dia tena tsy nanana toe-panahy araka an’Andriamanitra tahaka ny Jiosy koa; kanefa tsy nilaza ho manompo an’Andriamanitra izy. Tsy nanao fitakiana mirehareha ho amin’ny fahatsarana izy. Jamba tamin’ny asa sy ny lalàn’Andriamanitra izy. Ho azy ireo dia mbola tsy tonga ny fotoan’ny aviavy. Mbola niandry andro iray izay hitondra fahazavana sy fanantenana ho azy izy. Ny Jiosy kosa, izay nandray fitahiana lehibe kokoa avy tamin’Andriamanitra, dia natao tompo andraikitra noho ny fanararaotany ireny fanomezana ireny. Ny tombontsoa izay nireharehany dia vao mainka nampitombo ny helony.” Ilay Fitiavan’i Jesosy. 582, 583.

Amin’ny lalàn’ny Alahady, dia levona ny filazan’ny Advantisma Laodiseana ho vahoakan’ny faneken’Andriamanitra, satria ekeny ny mariky ny fanekena amin’ny fahafatesana ary laviny ny tomo-kasen’ny fanekena amin’ny fiainana. Avy eo dia ariany ny ravin’ny filazany, ka izay aseho eo anoloana dia sisa tavela iray asehon’i Isaia, izay tamin’ny 9/11 dia “niverina” ho amin’ny lalan-drazana taloha, avy eo nampietrena ho amin’ny vovoka raha nahatsapa izy ireo (Isaia) ny fahalotoan’ny fanandramany, ary taorian’izany dia nodiovina tamin’ny vainafo nalaina teo amin’ny alitara. Sister White dia mampahafantatra antsika fa ny vainafo avy eo amin’ny alitara dia maneho fanadiovana, kanefa ny fanadiovana dia izay tanterahin’ny fikasihan’ny vainafo ny molotr’i Isaia ihany.

“Ny vainafo velona dia tandindon’ny fanadiovana. Raha mikasika ny molotra izy, dia tsy hisy teny maloto hivoaka avy aminy. Ny vainafo velona koa dia tandindon’ny herin’ny ezaka ataon’ny mpanompon’ny Tompo.” Review and Herald, 16 Oktobra 1888.

Ny “arina” avy eo ambonin’ny alitara izay ariana etỳ an-tany amin’ny andro farany dia ilay arina ariana etỳ an-tany rehefa voasokatra ny tomo-kase fahafito sy farany ao amin’ny andininy dimy voalohany amin’ny Apokalypsy toka faha-valo. Isaia, ary noho izany koa ny iray hetsy sy efatra amby efatra alina, dia diovina amin’ny alalan’ny arina mikasika ny molony, kanefa hafatra izany “arina” izany. Mikasika ny molony izany rehefa raisiny avy eo an-tanan’ily anjely ny boky ka haniny.

Hamasino amin’ny fahamarinanao izy; ny teninao no fahamarinana. Jaona 17:17.

Ireo izay “miverina” ka tonga sisa (ambiny) dia aseho ho ireo hazo ôka sy hazo tealà; ary tahaka ny nanaovan’i Kristy hoe “nampitafy ny hazo toetra ara-pitondrantena ka nanao azy ho mpanazava ny fahamarinana avy amin’Andriamanitra,” ny hazon’i Isaia koa dia manana izany “toetra ara-pitondrantena” izany ao anatiny, araka izay asehon’ny “fototra” ao aminy. Ny fototra dia mitoetra ao amin’ireo hazo, na dia esorina aza ireo izay ravin’ny fanekem-pinoana ivelany ihany. Ny “voa masina” no “fototra,” ary Kristy no “voa masina” ao amin’ny faminiana. Ireo hazo izay aseho ho ny sisa, ary asehon’i Isaia tenany ao amin’ny toka fahenina, dia maneho olona, ka noho izany dia maha-olombelona; ary ny voa masina kosa dia maneho ny maha-Andriamanitra. Koa noho izany, Isaia toka fahenina dia manondro ny fanadiovana ny Advantisma hatramin’ny 9/11 ka hatramin’ny lalàn’ny Alahady, ary ny antsipiriany izay ampidirin’i Isaia ao anatin’izany tantara ara-paminaniana izany dia samy asehon’ny fanontaniany hoe “mandra-pahoviana”. Ho an’i Isaia,

ny valin'ny hoe “mandra-pahoviana” dia hatramin'ny 9/11 ka hatramin'ny lalàn'ny Alahady.

Hafiriana ny Ela? 1840–1844

Ny 11 Aogositra 1840 dia naneho mialoha ny 9/11, ary tao anatin'ny tantara ara-paminaniana nanomboka ny 11 Aogositra 1840 ka hatramin'ny 22 Oktobra 1844 no nitrangan'ny ady tao an-Tendrombohitra Karmela teo amin'i Elia sy ny mpaminanin'i Jezebela. Tamin'ny farany dia naseho ho mpaminany sandoka ireo mpaminanin'i Bala ka novonoin'i Elia, kanefa teo amin'ny fiandohan'ily fifanandrinana indrindra dia nametraka ity fanontaniana ity i Elia:

“mandra-pahoviana” no hiainganareo eo anelanelan'ny hevitra roa?

Dia nankeo amin'ny vahoaka rehetra Elia ka nanao hoe: Mandra-pahoviana no hiaretanareo mikoy sy miambakavaka eo anelanelan'ny hevitra roa? Raha Jehovah no Andriamanitra, dia manaraha Azy; fa raha Bala kosa, dia manaraha azy. Ary tsy namaly azy akory ny vahoaka. Dia hoy Elia tamin'ny vahoaka: Izaho, dia izaho irery ihany, no sisa mpaminanin'i Jehovah; fa ny mpaminanin'i Bala kosa dia efa-jato sy dimam-polo lahy. 1 Mpanjaka 18:21, 22.

I Elia dia eo amin'ny 11 Aogositra 1840, manontany io taranaka io raha marina ny hafatry ny Millerita sa diso izany. Hafatra iray hafa ho an'i Laodikia izany, tahaka ny Isaia toko fahenina.

“Olona an'arivony no voatarika handray ny fahamarinana notorin'i William Miller, ary mpanompon'Andriamanitra no natsangana tamin'ny fanahy sy ny herin'i Elia mba hanambara ny hafatra. Tahaka an'i Jaona, ilay mpialoha lalan'i Jesosy, ireo izay nitory izany hafatra manetriketrika izany dia nahatsapa ho voatery hametraka ny famaky eo amin'ny fakan'ny hazo ka hiantso ny olona hamao voa mendrika ny fibebahana. Ny fijoroany ho vavolombelona dia natao hanaitra sy hisy fiantraikany mahery amin'ny fiangonana ary hampiseho ny tena toetrany. Ary raha nanakoako ilay fampitandremana manetriketrika handositra ny fahatezerana ho avy, maro tamin'ireo izay niray tamin'ny fiangonana no nandray ilay hafatra manasitrana; hitany ny fialany an-dalana, ka tamin'ny ranomason'ny fibebahana mangidy sy ny fijalian'ny fanahy lalina no nanetre-tena teo anatrehan'Andriamanitra izy. Ary raha nitoetra teo aminy ny Fanahin'Andriamanitra, dia nanampy tamin'ny fanandratana ilay antso izy hoe: ‘Matahora an'Andriamanitra, ka omeo voninahitra Izy; fa tonga ny andro fitsarany.’” Early Writings, 233.

Tao amin'ny tantaram-pitsapana nanomboka tamin'ny 1840 ka hatramin'ny 1844, ny Protestanta izay nandà ny hafatr'i Elia dia tonga zanakavavin'i Roma ka nanolotra ny lamban'akanjon'ny Protestantisma ho an'ny Adventisma Millerita. Miaraka amin'i Isaia sy Elia, dia manana vavolombelona roa isika izay manamarina ny zava-misy fa ny fanontaniana hoe “mandra-pahoviana” dia tandindon'ny tantara izay manomboka amin'ny 9/11 ary mifarana amin'ny lalàna Alahady. Ao amin'ny tantara Millerita, ny 11 Aogositra 1840 dia mifanandrify amin'ny 9/11, ary ny 22 Oktobra 1844 dia mifanandrify amin'ny lalàna Alahady. Rehefa nidina avy tany an-danitra ny afo ka nandany ny fanatitr'i Elia, dia nohazavain'ny fanatitra avokoa ireo vato roa ambin'ny folo, ka izany no nanamarika ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina ho famantarana aseho ho vato voazava. Avy eo dia novonoin'i Elia ireo mpaminany sandoka, tahaka ny namonoana an'i Etazonia, ilay mpaminany sandoka, amin'ny maha-fanjakana fahenina azy amin'ny lalàna Alahady.

Isaia toko fahenina dia manasongadina fomba fizahan-toetra sy fanadiovana ary fanamasinana eo anivon'ny olon'Andriamanitra hatramin'ny 9/11 ka hatramin'ny lalàn'ny Alahady. Elia dia miresaka ny toe-tsaina Laodikean'ny olon'Andriamanitra, nefa koa manome porofo mampiavaka ny mpaminany marina sy ny mpaminany sandoka, ary vokatr'izany ny hafatra marina na hafatra sandoka. Koa manomboka amin'ny 11 Aogositra 1840 ary mifarana amin'ny 22 Oktobra 1844, dia nisy fizahan-toetra ara-paminaniana nentina tamin'ny Protestanta tamin'ny vanim-potoanan'i Sardisy; ary tahaka ny namokaran'ny afo teo an-tendrombohitra Karmela fisarahana ho sokajy roa, dia niseho ho sokajy roa koa ny olona tamin'ny 1844. Ny sokajy iray tao amin'izany fizahan-toetra izany dia ilay vahoakan'ny fanekena izay “ho taloha tsy ho ela intsony”, ary ny sokajy iray hafa dia ny Advantisma Millerita izay hidiran'Andriamanitra amin'ny fanekena amin'ny 22 Oktobra 1844. Ny vanim-potoanan'ny fizahan-toetra sy ny fisarahana dia ny tantaran'ny tanim-boaloboka, satria naseho ho ilay mpaminany marina ny Advantisma Millerita tamin'io fotoana io ihany izay nanombohan'ny Protestantisma Sardiana nanatanteraka ny anjara asany amin'ny maha-Protestantisma nihemotra tamim-pivadiham-pinoana azy. Tahaka ny nampiharihariana ireo mpaminanin'i Bala ho sandoka, dia toy izany koa no nampiharihariana ilay vahoakan'ny fanekena teo aloha, ary avy eo dia nofaritan'ny Millerita ho zanakavavin'i Roma izy. Ny tantaran'ny Tendrombohitra Karmela, ary koa ny fahatanterahan'izany tantara izany tamin'ny andron'ny Millerita, dia manome vavolombelona faharoa ho an'ny Isaia toko fahenina fa ny fanontaniana hoe: “mandra-pahoviana” dia tandindon'ny fe-potoana manomboka amin'ny 9/11 ka hatramin'ny lalàn'ny Alahady.

“‘Ry Tompo Andriamanitry ny Abrahama sy Isaka ary ny Isiraely,’ hoy ny fitalahoan'ilay mpaminany, ‘aoka ho fantatra anio fa Hianao no Andriamanitra ao amin'ny Isiraely, ary izaho no mpanomponao, sady noho ny teninao no nanaovako izao zavatra rehetra izao. Valio aho, Tompo ô, valio aho, mba ho fantatr'ity firenena ity fa Hianao no Jehovah Andriamanitra, ary Hianao no nampiverina indray ny fony ho aminao.’”

“Mangina iray, mavesatra amin'ny fahamatorany manetriketrika, no manenika ny rehetra. Mangovitra amin'ny tahotra ireo mpisoron'i Bala. Fantany ny helony, ka miandry famaizana haingana izy.”

“Vao tsy tapitra akory ny vavak'i Elia, dia nidina avy tany an-danitra teo ambonin'ilay alitara efa naorina ny lelafo, tahaka ny famirapiratan'ny tselatra mampirapiratra, ka nandany ny fanatitra, nitelina ny rano tao anaty hady, ary nandany hatramin'ny vaton'ny alitara aza. Ny famirapiratan'ilay afo dia nanazava ny tendrombohitra sady nampanjambena ny mason'ny vahoaka maro. Tany amin'ny lohasaha ambany, izay nijeren'ny maro tamin-tebiteby sy fiahiahiana ny fihetsik'ireo tany ambony, dia hita mazava tsara ny fidinan'ny afo, ka gaga avokoa izy rehetra tamin'izany fahitana izany. Mitovy amin'ilay andry afo izay nampisaraka ny zanak'Isiraely tamin'ny tafik'i Egipta teo amin'ny Ranomasina Mena izany.”

“Ny vahoaka teo an-tendrombohitra dia miankohoka amim-pahatahorana lalina eo anatrehan'ilay Andriamanitra tsy hita maso. Tsy sahiny ny mbola mijery hatrany ilay afo nalefa avy any an-danitra. Matahotra izy sao dia ho levona izy tenany; ary, voaheloky ny adidiny hanaiky ny Andriamanitr'i Elia ho Andriamanitry ny razany, Izay tokony hankatoaviny, dia miara-mihiaka toy ny feo iray hoe: ‘Jehovah, Izy no Andriamanitra;

Jehovah, Izy no Andriamanitra.' Amin'ny fahazavana manaitra indrindra no anakoakoan'izany hiaka izany manerana ny tendrombohitra ka miverimberina any amin'ny lemaka eo ambany. Farany dia mifoha i Isiraely, tsy voafitaka intsony, mibebaka. Farany dia hitan'ny vahoaka ny halehiben'ny nanalany baràka an'Andriamanitra. Ny toetran'ny fanompoana an'i Bala, raha oharina amin'ny fanompoam-pivavahana ara-drariny takin'ily Andriamanitra marina, dia miharihary tanteraka. Eken'ny vahoaka ny fahamarinana sy ny famindram-pon'Andriamanitra tamin'ny nitazonany ny ando sy ny ranonorana mandra-pahatonga azy hiaiky ny Anarany. Vonona izy ankehitriny hanaiky fa ny Andriamanitr'i Elia dia ambonin'ny sampy rehetra." Mpaminany sy Mpanjaka, 153.

Mandra-pahoviana? Mosesy

Ny fotoana voalohany isehoan'ily fanontaniana ara-panoharana hoe: “mandra-pahoviana” ao amin'ny Teny faminaniana dia tao amin'ny loza fahavalo namely ny Egyptiana tamin'ny andron'i Mosesy. Ny loza fahavalo dia “valala” (mariky ny finoana silamo), izay nentin'ny “rivotra avy any atsinanana” (mariky ny finoana silamo).

Dia Mosesy sy Aarona dia niditra teo amin'i Farao ka nanao taminy hoe: Izao no lazain'i Jehovah, Andriamanitry ny Hebreo: Mandra-pahoviana no handavanao tsy hanetry tena eo anatrehako? Alefaso ny oloko mba hanompo Ahy. Fa raha mandà tsy handefa ny oloko ianao, indro, rahampitso dia hampiditra valala ao amin'ny taninao Aho; ary handrakotra ny tavan'ny tany izany, ka tsy ho azo jerena ny tany; ary hohaniny ny sisa tavela izay afa-nandositra, dia izay sisa tavela ho anareo tamin'ny havandra, ary hohaniny ny hazo rehetra izay maniry ho anareo eny an-tsaha; ary hofenoiny ny tranonao sy ny tranon'ny mpanomponao rehetra ary ny tranon'ny Egyptiana rehetra, dia zavatra izay tsy mbola hitan'ny rainao na ny rain'ny rainao hatramin'ny andro naha-teo ambonin'ny tany azy mandraka androany. Dia nitodika izy ka nivoaka niala teo amin'i Farao.

Dia hoy ny mpanompon'i Farao taminy hoe: Mandra-pahoviana ity lehilahy ity no ho fandrika ho antsika? Alefaso handeha ireo lehilahy mba hanompoany an'i Jehovah Andriamaniny; tsy mbola fantatrao ihany va fa efa rava Egypta?

Ary Moses sy Arona dia nentina indray teo anatrehan'i Farao; ary hoy izy taminy: Mandehana, manompoa an'i Jehovah Andriamanitrareo; fa iza avy moa no handeha?

Ary hoy Moses hoe: Handeha izahay mbamin'ny zanakay lahy sy ny zanakay vavy, mbamin'ny tanoranay sy ny anti-panahinay, mbamin'ny ondrinay sy ny ombinay; fa tsy maintsy hitandrina fety ho an'i Jehovah izahay.

Ary hoy izy taminy hoe: Aoka ny Tompo homba anareo tahaka ny hamelako anareo sy ny zanakareo madinika handeha; tandremo izany; fa eo anoloanareo ny loza. Tsy izany akory; mandehana ankehitriny ianareo lehilahy, ka manompoa ny Tompo; fa izany no notadiavinareo. Dia noroahina hiala teo anatrehan'i Farao izy ireo.

Ary hoy Jehovah tamin'i Mosesy hoe: Ahinjiro eo ambonin'ny tany Egypta ny tananao noho ny valala, mba hiakarany eo ambonin'ny tany Egypta ka hihinanany ny zava-maniry rehetra amin'ny tany, dia izay rehetra navelan'ny havandra aza. Dia nahinjitry i Mosesy teo

ambonin'ny tany Egipta ny tehiny; ary Jehovah nampitsoka rivotra avy any atsinanana tamin'ny tany mandritra izany andro rehetra izany sy izany alina rehetra izany; ary nony maraina dia nitondra ny valala ny rivotra avy any atsinanana. Ary niakatra nanerana ny tany Egipta rehetra ny valala ka nipetraka tamin'ny fari-tanin'i Egipta rehetra; loza mafy dia mafy ireo; talohany tsy mbola nisy valala tahaka azy ireny, ary aoriany tsy hisy tahaka azy intsony. Fa nandrakotra ny tavan'ny tany rehetra izy, ka dia tonga maizina ny tany; ary nohaniny ny zava-maniry rehetra tamin'ny tany sy ny voan'ny hazo rehetra izay navelan'ny havandra; ka tsy nisy tavela na inona na inona maitso teo amin'ny hazo, na teo amin'ny zava-maniry any an-tsaha, eran'ny tany Egipta rehetra.

Dia niantso haingana an'i Mosesy sy Arona Farao ka nanao hoe: Efa nanota tamin'i Jehovah Andriamanitrareo aho sy taminareo. Koa ankehitriny, mifona aminao aho, mamela ny fahotako amin'ity indray mitoraka ity ihany, ary mivavaha amin'i Jehovah Andriamanitrareo mba hanalany amiko izao fahafatesana izao ihany. Dia niala teo amin'i Farao izy ka nifona tamin'i Jehovah. Ary Jehovah nampifofoforo rivotra mahery indrindra avy any andrefana, ka nitondra ny valala niala ary nanipy azy tao amin'ny Ranomasina Mena; tsy nisy valala iray akory sisa tavela tamin'ny faritra rehetra tany Egipta. Eksodosy 10:3–19.

Voalohany, “Jehovah Andriamanitry ny Hebreo” dia manontany hoe: “Mandra-pahoviana no handavanao hanetry tena eo anatrehako?” ary avy eo dia nanontany an'i Farao indray ny mpanompony hoe: “Mandra-pahoviana no hahatongavan'ity lehilahy ity ho fandrika amintsika?” Io fanontaniana io dia apetraka mandritra ny loza fahavalo, izay mifanandrify amin'ny 9/11 noho ny antony maro. Ny loza fahafolo dia ny famonoana ny lahimatoa, izay mifanandrify amin'ny hazo fijaliana ary arahin'ny fahadisoam-panantenana teo amoron'ny Ranomasina Mena, izay ampifandraisin'ny fanahy tsindrimandry amin'ny fahadisoam-panantenan'ny mpianatra teo amin'ny hazo fijaliana, izay mifanandrify amin'ilay fahadisoam-panantenana lehibe nanjo ny Millerita tamin'ny 1844. Ireo vavolombelona telo ireo dia mifanandrify avokoa amin'ny lalàna alahady. Ny loza fahafolo dia ny lalàna alahady, ary loza roa talohan'izany dia nitondra ny “valala” tamin'ny “rivotra avy any atsinanana” ny loza fahavalo. Nameno ny tany rehetra ny “valala”, tahaka ny anozongozonan'ny finoana silamo izao tontolo izao ankehitriny, satria efa nampielany haiziny tamin'ny alalan'ny fifindra-monina an-tery izy. Ny anarana latina iantsoana ny “valala an-tany efitra” dia “locusta migratoria,” izay maneho ny fielezan'ny finoana silamo amin'ny alalan'ny fifindra-monina, izay aseho ho tandindona ao amin'ny tontolo voajanahary amin'ny maha-fifindra-monina azy.

Ny loza fahasivy dia haizina azo tsapain-tanana.

Ary hoy Jehovah tamin'i Mosesy: Ahinjiro mankany an-danitra ny tananao, mba hisian'ny aizina amin'ny tany Egipta, dia aizina izay azo tsapain-tanana. Dia nahinjitr'i Mosesy nankany an-danitra ny tanany; ary nisy aizim-pito eran'ny tany Egipta rehetra hateloana: tsy nifankahita izy ireo, sady tsy nisy niala tamin'ny fitoerany hateloana; fa ny Zanak'Isiraely rehetra kosa nanana fahazavana tao amin'ny fonenany. Eksodosy 10:21–23.

Ao amin'ny tandindon'ny hoe “mandra-pahoviana” izay asehon'ny Tendrombohitra Karmela sy Elia dia misy fanavahana iray miseho rehefa midina avy any an-danitra ny afo. Ny Andriamanitr'i

Elia no nanao izay tsy hain'i Bala atao. Tamin'ny tantaran'ny Millerita, dia natao ny fanavahana teo amin'ny Protestantisma Sardiana lavo sy ny Adventisma Millerita. Tamin'i Mosesy, ny fanavahana dia ny haizina na ny mazava. Nisy mazava tao an-tranon'ny Hebreo. Mampahafantatra antsika koa i Isaia fa ireo izay tsy manana mazava eo amin'ny tsipik'i Mosesy, izay izy ireo ihany koa no ravan'i Elia, ary ireo izay very ny lamban'akanjon'ny Protestantisma tamin'ny vanim-potoana Millerita, dia "vahoaka" izay "mandre" "marina tokoa, nefa tsy mahalala; ary mahita" "marina tokoa, nefa tsy mahatsinjo." Avy eo dia misy fanambaràna atao momba ireo olona ireo izay milaza hoe: "Ataovy matavy ny fon'ity vahoaka ity, ary ataovy mavesatra ny sofiny, ary tampeno ny masonry; fandrao hahita amin'ny masonry izy, sy handre amin'ny sofiny, ary hahalala amin'ny fony, ka hiova fo, dia ho sitrana."

Vonona hanao ny asa izy, nefa safotry ny hamafin'ny iraka hitory amin'ireo izay tsy hihaino; ka Isaia dia "nanao hoe: Tompo ô, mandra-pahoviana?"

Ny telo farany amin'ireo loza folo namely an'i Egipta dia manome porofo momba ireo dingana telo miainga avy amin'ny 9/11 ka hatramin'ny lalàn'ny Alahady. Tamin'ny 11 Aogositra 1840 dia nomena hery ny hafatry ny anjely voalohany, ary tamin'ny 19 Aprily 1844 dia tonga ny anjely faharoa ka nomena hery tao amin'ny fivorianty ny toby tao Exeter ny 12–17 Aogositra, ary ny anjely fahatelo dia tonga tamin'ny 22 Oktobra 1844. Ny anjely fahatelo dia mifanaraka amin'ny lalàn'ny Alahady, ary noho izany dia manondro fizotran-javatra misy dingana telo, fa tsy azo hisy ny fahatelo raha tsy misy ny voalohany sy ny faharoa.

"Ny hafatra voalohany sy faharoa dia nomena tamin'ny taona 1843 sy 1844, ary ankehitriny isika dia eo ambanin'ny fanambaràna ny hafatra fahatelo; nefa mbola tsy maintsy hambara avokoa ireo hafatra telo ireo. Zava-dehibe tahaka ny tamin'ny fotoana rehetra teo aloha izao ny hamerenana izany amin'ireo izay mitady ny fahamarinana. Amin'ny alalan'ny soratra sy ny feo no tsy maintsy hampanenoantsika ny fanambaràna, ka hanehoantsika ny filaharany sy ny fampiharana ireo faminaniana izay mitondra antsika ho amin'ny hafatry ny anjely fahatelo. Tsy misy ny fahatelo raha tsy eo aloha ny voalohany sy ny faharoa. Ireo hafatra ireo no tsy maintsy omentsika izao tontolo izao amin'ny alalan'ny boky sy gazety ary amin'ny toriteny, ka asehontsika eo amin'ny lalan'ny tantaran'ny faminaniana ireo zavatra izay efa nisy sy ireo zavatra izay mbola ho avy." Selected Messages, boky 2, 104, 105.

Ny loza fahafolo tao Egipta dia nampifandraisin'ny tsindrimandrin'Andriamanitra amin'ny hazo fijaliana sy ny fahadisoam-panantenana manaraka izay mifandray aminy. Koa ny loza fahafolo dia ny hafatra fahatelo, izay noho ny filàn'ny faminaniana dia tsy maintsy ialohavan'ny hafatra voalohany sy faharoa. Tamin'ny 9/11 ny Tompo dia nanontany an'i Farao hoe: "mandra-pahoviana?" ary avy hatrany taorian'izany dia nanontany koa ny mpanompon'i Farao hoe: "mandra-pahoviana?" Rehefa avy nampita tamin'i Farao ny fanontaniant'Andriamanitra hoe: "mandra-pahoviana?" i Mosesy, ary talohan'ny hamerenan'ny mpanompo ny fanontaniant'i Mosesy tamin'i Farao, dia nanamarika teboka fiovàna i Mosesy tamin'izao teny izao: "dia nitodika izy ka nivoaka avy teo anatrehan'i Farao." Eksodosy 10:6.

9/11 dia teboka fiovam-potoana ara-paminaniana, izay nosoloan-tandindona rehefa nampika ny lozan'ny valala tonga tamin'ny rivotra avy any atsinanana i Mosesy.

“Misy vanim-potoana izay teboka manan-danja mampiova ny fizotry ny tantaran’ny firenena sy ny fiangonana. Ao amin’ny fitondran’Andriamanitra, rehefa tonga ireo krizy samihafa ireo, dia omena ny mazava ho an’izany fotoana izany.” Bible Echo, August 26, 1895.

Ny loza manaraka dia niteraka haizina na fahazavana arakaraka ny sokajy nisy anao. Ny 9/11 dia “kiahon-dalana teo amin’ny tantaran’ny firenena sy ny fiangonana.” Tamin’izay fotoana izay dia nantsoina ny olon’Andriamanitra mba hiverina sy handeha amin’ny lalana taloha, nefa nandà tsy handeha amin’izany izy ireo ary tsy nihaino ny feon’ny trompetra. Nisy fisarahana teo amin’ny haizina sy ny fahazavana tanteraka taorian’i Elia, ary Mosesy nanontany hoe: “mandra-pahoviana?” Mbola ambarany ao amin’ilay andalan-teny koa izao:

“Misy vanim-potoana izay teboka mivadika eo amin’ny tantaran’ny firenena sy ny fiangonana. Ao amin’ny fitondran’Andriamanitra, rehefa tonga ireo krizy samihafa ireo, dia omena ny fahazavana ho an’izany fotoana izany. Raha raisina izany, dia misy fandrosoana ara-panahy; raha lavina kosa izany, dia manaraka ny fihemorana ara-panahy sy ny faharavan-tsambo.” Bible Echo, 26 Aogositra 1895.

Hotohizantsika ao amin’ny lahatsoratra manaraka ny lohahevitra momba ny hoe “mandra-pahoviana.”

Tamin’ny volana Mey, 1842, dia nisy Fihaonambe Ankapobeny natao tany Boston, Massachusetts. Tamin’ny fanokafana izany fivoriana izany, dia nasehon’ny Rahalahy Charles Fitch sy Apollos Hale, avy any Haverhill, ireo faminania an-tsary ao amin’i Daniela sy Jaona, izay nosoratan’izy ireo tamin’ny lamba, niaraka tamin’ireo isa ara-paminania, mampiseho ny fahatanterahany. Raha nanazava tamin’ny alalan’ny tabilao teo anoloan’ny Fihaonambe ny Rahalahy Fitch, dia nilaza izy fa, teo am-pandinihana ireo faminania ireo, dia nieritreritra izy fa raha afaka mamoka zavatra mitovitovy amin’ity aseho eto ity, dia hanamora ny lohahevitra izany ary hahatonga azy ho mora kokoa aminy ny hanolotra izany eo anatrehan’ny mpihaino. Nisy fahazavana bebe kokoa teo amin’ny lalanay eto. Ireo rahalahy ireo dia nanao izay efa nasehon’ny Tompo tamin’i Habakoka tao amin’ny fahitany, 2 468 taona talohan’izany, tamin’ny filazany hoe: “Soraty ny fahitana, ary ataovy mazava eo ambonin’ny tabilao, mba hihazakazahan’izay mamaky azy. Fa ny fahitana dia mbola ho amin’ny fotoana voatendry.” Habakoka 2:2.

“Rehefa nisy dinika vitsivitsy mikasika io lohahevitra io, dia nolaniana tsy nisy mpanohitra ny hanaovana lithographie dika telonjato mitovy amin’ity iray ity, ary vetivety dia tontosa izany. Nantsoina hoe ‘ireo tabilao ’43’ izy ireny. Fihaonambe tena lehibe izany.” The Autobiography of Joseph Bates, 263.

“Nahita ko nga ang tsart sang 1843 ginmandoan sang kamot sang Ginoo, kag nga indi ini pag-ilisdan; nga ang mga numero amo gid ang Iya ginbuot; nga ang Iya kamot yara sa ibabaw sini kag nagtago sang isa ka sayop sa pila ka mga numero, agod wala sing may makakita sini tubtob nga ginkuha ang Iya kamot.” Early Writings, 74.

«Izany no fijoroana vavolombelon’ny mpampianatra sy ny gazetin’ny Fiavian’i Kristy Fanindroany, raha nijoro teo amin’ny “finoana tany am-boalohany” izy ireo, fa ny famoahana

ny tabilao dia fahatanterahan'ny Habakoka 2:2, 3. Raha lohahevitra nambaran'ny faminania ny tabilao (ary izay mandà izany dia miala amin'ny finoana tany am-boalohany), dia manaraka avy amin'izany fa ny 457 tal. J.K. no taona hanombohana ny fanisana ny 2300 andro. Ilaina ny naha-1843 ny fotoana voalohany navoaka, mba hahatonga "ny fahitana" "haharitra," na mba hisian'ny fotoana fiandrasana, izay tokony hatory sy hatoritory amin'ilay lohahevitra lehibe momba ny fotoana ny antokon'ny virijina, fotoana fohy mialoha ny hamoha azy ireo amin'ny Antso amin'ny Mamatonalina.» Second Advent Review and Sabbath Herald, Boky I, Laharana 2, James White.